

153

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 8 czerwca 1961 r.

w sprawie udzielania zezwoleń na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zagranicznymi pojazdami samochodowymi.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o transporcie drogowym (Dz. U z 1951 r. Nr 4, poz. 26, z 1953 r. Nr 43, poz. 210 i z 1958 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

- 1) pojazdami samochodowymi osobowymi są autobusy i przyczepy autobusowe, ciągniki siodłowe z naczepami autobusowymi oraz samochody osobowe i motocykle z silnikiem o pojemności skokowej ponad 50 cm³ same i z przyczepami, a pojazdami samochodowymi ciężarowymi są samochody i samochodowe przyczepy ciężarowe oraz ciągniki z przyczepami i naczepami ciężarowymi;
- 2) za międzynarodowy przewóz drogowy podróźnych na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uważa się przewóz osób i ich osobistego bagażu oraz sprzętu sportowego i turystycznego osobistego użytku, wykonywany na tym obszarze osobowymi pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi i posiadającymi stałe miejsce postoju za granicą oraz należącymi do osób fizycznych lub prawnych posiadających tamże stałe miejsce zamieszkania (siedzibę), jeżeli droga danego przewozu przekracza granicę obszaru Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej;
- 3) za międzynarodowy przewóz drogowy ładunków na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uważa się każdy przewóz wykonywany na tym obszarze ciężarowymi pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi i posiadającymi stałe miejsce postoju za granicą oraz należącymi do osób fizycznych lub prawnych, posiadających tamże stałe miejsce zamieszkania (siedzibę), jeżeli droga danego przewozu przekracza granicę obszaru Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej;
- 4) za przewóz tranzytowy podróźnych uważa się przewóz wykonywany przez obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zagranicznymi pojazdami samochodowymi bez pozostawiania na tym obszarze podróźnych i bez zabierania ich z tego obszaru;
- 5) za przewóz tranzytowy ładunków uważa się przewóz wykonywany przez obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zagranicznymi pojazdami samochodowymi, bez ładunku, wyladunku lub przeladunku w granicach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, z wyjątkiem przypadków awarii pojazdu;
- 6) za przewóz przygraniczny uważa się przewóz międzynarodowy wykonywany między przylegającymi do siebie pasami granicznymi obszaru Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i obszaru jednego z sąsiadujących państw lub odwrotnie;
- 7) przewoźnikiem jest osoba fizyczna lub prawna wykonująca międzynarodowy przewóz własnymi lub wynajętymi pojazdami samochodowymi:
 - a) zarobkowo lub
 - b) dla własnych potrzeb — z wyjątkiem przewozu wykonywanego samochodami osobowymi i motocyklami użytku prywatnego.

§ 2. 1. Dopuszczenie do wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego (§ 1 pkt 2—6) uzależnia się od stosowania w tym zakresie wzajemności przez właściwe władze kraju przewoźnika, który zamierza wykonać przewóz.

2. Do wykonywania międzynarodowego przewozu podróźnych lub ładunków mogą być dopuszczeni przewoźnicy posiadający odpowiednie kwalifikacje i uprawnienia do wykonywania przewozu danego rodzaju na terenie własnego kraju.

§ 3. 1. Na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego wymagane jest uzyskanie zezwolenia lub potwierdzenia zgłoszenia przewozu, z wyjątkiem przypadków wymienionych w §§ 4, 5 i 6.

2. Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego stosownie do niniejszego rozporządzenia nie upoważnia do przewozu na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podróźnych i ładunków, których przewóz rozpoczyna się i kończy na tym obszarze, ani też do zabierania podróźnych z obszaru Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach może być dopuszczony przewóz, o którym mowa w ust. 2, na warunkach określonych w zezwoleniu.

§ 4. 1. Nie wymaga się zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego podróźnych:

- 1) autobusem (przyczepą lub naczepą autobusową), o ile podróżni są członkami zespołów osobowych uczestniczących w międzynarodowych targach, wystawach i imprezach, oraz pod warunkiem, że przy powrotnym przekroczeniu granicy państwowej pojazd ten przewiezie te same osoby;
- 2) autobusem (przyczepą lub naczepą autobusową), o ile podróżni są uczestnikami wycieczek zagranicznych, oraz pod warunkiem, że przy powrotnym przekroczeniu granicy państwowej pojazd ten przewiezie te same osoby;
- 3) dorożką lub taksówką samochodową.

2. Przy przewozach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 w pojeździe powinna się znajdować ostateczna przez wjazdowy urząd celny imienna lista podróźnych, w której obok imienia i nazwiska każdego z członków zespołu lub uczestników wycieczek powinien być wpisany numer jego paszportu lub innego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy; poza tym uczestnicy międzynarodowych imprez (ust. 1 pkt 1) powinni być zaopatrzeni w odpowiednie karty uczestnictwa. Lista powinna być okazana w wyjazdowym urzędzie celnym na dowód dopełnienia warunków określonych w ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 5. Nie wymaga się zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego ciężarowym pojazdem samochodowym następujących ładunków pod warunkiem potwierdzenia dokumentu przewozowego na nie przez wjazdowy urząd celny:

- 1) eksponatów przeznaczonych na międzynarodowe targi i wystawy urządzone w kraju,

- 2) wszelkiego rodzaju sprzętu oraz inwentarza żywego i martwego przeznaczonego na międzynarodowe imprezy urządzane w kraju,
- 3) przewożonych specjalnym pojazdem samochodowym:
 - a) rzeczy przesiedleńców,
 - b) zwłok.

§ 6. 1. Nie wymaga się zezwolenia na wykonywanie ciężarowymi pojazdami samochodowymi typu rolniczego przewozu ładunków na obszarze pasa granicznego (§ 1 pkt 6) w związku z pracami rolnymi prowadzonymi na obszarze tego pasa.

2. Nie wymaga się zezwolenia na wykonywanie na obszarze małego ruchu granicznego — jeżeli obszar taki został ustalony umową międzynarodową zawartą przez Polską Rzeczpospolitą Ludową — niezarobkowego przewozu w celach gospodarczych osób lub ładunków pod warunkiem, iż kierowca pojazdu oraz inne osoby znajdujące się w pojeździe będą posiadać dokumenty, upoważniające do przebywania na obszarze małego ruchu granicznego.

§ 7. 1. Pod warunkiem uzyskania potwierdzenia zgłoszenia zamierzonego przewozu przez właściwy do spraw komunikacji organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej województwa, na którego obszarze znajduje się wjazdowe przejście graniczne, nie jest wymagane zezwolenie na wykonywanie międzynarodowego przewozu osób i ładunków na obszarze tego województwa z zagranicy do obszaru województwa i z tego obszaru za granicę — z wyjątkiem przewozu regularnego.

2. Warunków określonych w ust. 1 nie stosuje się do przewozów wymienionych w §§ 4, 5 i 6.

§ 8. 1. Wjazd próżnego zagranicznego pojazdu samochodowego na obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dozwolony jest tylko za okazaniem we wjazdowym urzędzie celnym zezwolenia na wykonanie przewozu, w związku z którym wjazd następuje, lub też zawiadomienia o wydaniu potwierdzenia zgłoszenia przewozu (§ 10 ust. 1).

2. Jeżeli wjazd pozostaje w związku z przewozem, na który nie jest wymagane zezwolenie (potwierdzenie zgłoszenia), kierowca pojazdu powinien udowodnić to we wjazdowym urzędzie celnym w sposób nie budzący wątpliwości. Za dowód może służyć pisemne zaświadczenie wydane przez odpowiednią organizację kraju zarejestrowania pojazdu lub kraju, na którego obszarze znajduje się miejsce naładunku lub miejsce zabrania podróży. Zaświadczenie powinno podawać w szczególności miejsce naładunku, nazwisko nadawcy i odbiorcy, rodzaj i ilość towaru, miejsce zabrania podróży itp.

3. Do przejazdu tranzytem przez obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej próżnego pojazdu zagranicznego stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 2.

§ 9. Na międzynarodowe przewozy nie wymienione w §§ 4, 5, 6 i 7 zezwolenia udziela Minister Komunikacji.

§ 10. 1. Przed podjęciem międzynarodowego przewozu, o którym mowa w § 7, należy go zgłosić do właściwego do spraw komunikacji organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej dla otrzymania potwierdzenia zgłoszenia tego przewozu. Organ ten przesyła wydane potwierdzenie zgłoszenia przewozu do właściwego granicznego urzędu celnego w celu doręczenia zgłaszającemu przy wjeździe na obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Jednocześnie wymieniony organ administracji zawiadamia zgłaszającego o wydaniu potwierdzenia zgłoszenia.

2. W celu uzyskania zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu, o którym mowa w § 9, należy wniesić podanie do Ministerstwa Komunikacji.

3. Każde podanie lub zgłoszenie może opiewać tylko na jeden rodzaj przewozu (§ 11 ust. 1 pkt 3).

§ 11. 1. Podanie lub zgłoszenie powinno zawierać odpowiednio do podejmowanego przewozu:

- 1) imię i nazwisko (firmę) przewoźnika;
- 2) adres stałego zamieszkania (siedziby firmy) przewoźnika;
- 3) rodzaj zamierzonego przewozu (przewóz zarobkowy lub niezarobkowy, jedno- lub wielokrotny, podróży ładunków, wahałowy lub regularny, przywóz, wywóz lub tranzyt, przewóz przygraniczny itp.);
- 4) termin wykonania przewozu jednorazowego lub okres, w ciągu którego zamierza się wykonać taki przewóz, albo okres wykonywania przewozu wielokrotnego (z wyjątkiem przewozu regularnego);
- 5) miejscowość docelową przewozu jednorazowego lub obszar docelowy przewozu wielokrotnego, a przy przewozach pojazdami przekraczającymi wymiary i ciężary ustalone w przepisach ruchu drogowego — także proponowaną drogę przewozu;
- 6) przejście lub przejścia graniczne, przez które przewóz ma się odbyć;
- 7) rodzaj ładunków;
- 8) nadawcę(ów) i odbiorcę(ów) ładunków, a w razie przewozu wielokrotnego — z wyjątkiem regularnego — przypuszczalnych nadawców i odbiorców;
- 9) wyszczególnienie pojazdów samochodowych, które mają być użyte do przewozu, ich numery rejestracyjne, ciężar ogólny, ciężar własny i ładowność (w autobusach liczbę siedzących miejsc pasażerskich) oraz nacisk osi najbardziej obciążonej lub nacisk osi podwójnej najbardziej obciążonej o rozstawie równym lub przewyższającym 1 m i mniejszym od 2 m.

2. Przy ubieganiu się o zezwolenie na przewóz regularny należy uzasadnić szczegółowo jego potrzebę, określić środki finansowe i konieczne urządzenia komunikacyjne zapewniające należytą obsługę przewozową oraz przedstawić szkic zamierzonej linii, jak również projekt rozkładu jazdy i taryfy przewozowej.

3. Do podania o zezwolenie na przewóz regularny powinien być dołączony należycie uwierzytelniony odpis dokumentu stwierdzającego zakres uprawnień przewoźnika do wykonywania przewozu samochodowego w kraju, gdzie są zarejestrowane pojazdy samochodowe użyte do przewozu.

§ 12. 1. Zezwolenie (potwierdzenie zgłoszenia) wydawane jest oddzielnie na każdy silnikowy pojazd samochodowy, który ma być użyty do przewozu na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Naczepty i przyczepy wymienia się w zezwoleniu (potwierdzeniu zgłoszenia) dotyczącym pojazdu ciągnącego.

2. Wzór zezwolenia (potwierdzenia zgłoszenia) ustala Minister Komunikacji.

§ 13. Osoby wykonujące międzynarodowy przewóz drogowy na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej autobusami lub ciężarowymi pojazdami samochodowymi obowiązane są do wypełniania odpowiednich kart statystycznych doręczanych im przez graniczne urzędy celne przy wjeździe do obszaru Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz do zwrotu wypełnionych egzemplarzy kart wymienionym urzędem przy wyjeździe z tego obszaru.

§ 14. 1. Osoby wykonujące międzynarodowy przewóz drogowy powinny być ubezpieczone od odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów samochodowych na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Umowę ubezpieczenia (ust. 1) osoby te obowiązane są zawrzeć przy wjeździe na obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w polskim granicznym urzędzie celnym na podstawie warunków ustalonych przez Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” — Spółka Akcyjna.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli umowy zawarte między Polską Rzeczpospolitą Ludową a innymi państwami przewidują uznanie polis na ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów samochodowych, wystawionych przez zagraniczne zakłady ubezpieczeń, a osoba wykonująca międzynarodowy przewóz drogowy taką polisę posiada. Osoba ta obowiązana jest okazać polisę przy wjeździe na obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w polskim granicznym urzędzie celnym.

4. Od obowiązku określonego w ust. 1 i 2 zwolnione są osoby przekraczające granicę Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:

- 1) pojazdami samochodowymi należącymi do przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, szefów i cudzoziemskiego personelu tych przedstawicielstw i urzędów oraz do innych osób i organizacji międzynarodowych korzystających z przywilejów dyplomatycznych na mocy ustaw, umów lub ustalonych zwyczajów międzynarodowych;
- 2) zagranicznymi pojazdami samochodowymi, których wjazd na obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej następuje służbowo bez książeczek z przepustkami granicznymi i tryptyków, jak np. pojazdami pogotowia ratunkowego, służby sanitarnej, straży pożarnej, straży granicznej i urzędów celnych.

§ 15. Sprawy opodatkowania międzynarodowych przewozów oraz sprawy opłat skarbowych za czynności administracyjne przy wydawaniu zezwoleń lub potwierdzaniu zgłoszeń na międzynarodowe przewozy regulują odrębne przepisy.

§ 16. Zakres, warunki oraz tryb udzielenia zezwoleń na przewóz międzynarodowy, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, nie naruszają umów międzynarodowych obowiązujących na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 17. 1. Przepisów rozporządzenia, z wyjątkiem § 14, nie stosuje się do niezarobkowego przewozu osób samochodami osobowymi i motocyklami użytku prywatnego w międzynarodowym ruchu drogowym.

2. Przewóz określony w ust. 1 odbywa się wyłącznie na zasadach przewidzianych w umowach międzynarodowych obowiązujących na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej odnoszących się do tego przewozu w zakresie uregulowanym tymi umowami.

§ 18. Nieprzestrzeganie warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu może spowodować cofnięcie wypływających z niego uprawnień oraz wydanego na jego podstawie zezwolenia.

§ 19. Traci moc rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia warunków udzielania zezwoleń na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zagranicznymi pojazdami samochodowymi (Dz. U. Nr 24, poz. 102).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *J. Popielas*

154

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 września 1960 r.

w sprawie wejścia w życie załącznika I do Konwencji międzynarodowej o przewozie towarów kolejami (CIM), podpisanej w Bernie dnia 25 października 1952 r., zawierającego przepisy dotyczące materiałów i przedmiotów wyłączonych od przewozu lub przyjmowanych do przewozu warunkowo (RID).

Podaje się niniejszym do wiadomości, na podstawie komunikatu Urzędu Centralnego Przewozów Międzynarodowych Kolejami Żelaznymi w Bernie, że zgodnie z art. 67 § 4 Konwencji międzynarodowej o przewozie towarów kolejami (CIM), podpisanej w Bernie dnia 25 października 1952 r. (Dz. U. z 1956 r. Nr 57, poz. 259), wszedł w życie w dniu 1 stycznia 1959 r. nowy załącznik I do powyższej Konwencji,

zawierający przepisy dotyczące materiałów i przedmiotów wyłączonych od przewozu lub przyjmowanych do przewozu warunkowo (RID), ustalony w załączonym brzmieniu przez Komisję Rzeczoznawców na jej XV sesji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

(Tekst załącznika I do konwencji zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru).

155

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 4 lipca 1961 r.

w sprawie przystąpienia Haiti do międzynarodowej konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących zajęcia zabezpieczającego statków powietrznych, podpisanej w Rzymie dnia 29 maja 1933 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 11 międzynarodowej konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących zajęcia zabezpieczającego statków powietrznych, podpisanej w Rzymie dnia 29 maja 1933 r. (Dz. U.

z 1937 r. Nr 74, poz. 540), nastąpiło dnia 19 stycznia 1961 r. przystąpienie Haiti do powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*